

пропагуємо відсутність насильства в ідеальному суспільстві, тоді чому ж ми не помічаємо наявності насильства в реальному соціумі.

Чому ми просто закриваємо очі і дозволяємо насильству увійти в наше повсякденне життя? Задумайтесь над цим. Це не просто проблема, це проблема світового масштабу, в рішенні якої повинен взяти участь кожен. Думаю кожен з вас зробить правильні висновки і ми, починаючи з самих себе, вирішимо цю проблему.

Науковий керівник *А. В. Білоусов*

УДК 343.9:343.226

КОСТЯНТИН ГЕННАДІЙОВИЧ ЗАВГОРОДНІЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЯК ПРОЯВ НАСИЛЛЯ НАД ЛЮДИНОЮ В США

Переслідування (сталкінг) визначається як будь-який небажаний контакт поміж двох людей, який прямо чи опосередковано вказує на загрозу переслідуваній особі, або викликає у неї відчуття страху. У США переслідування є злочином за федеральними законами, законами всіх 50 штатів та округу Колумбія. Будь-яка особа, яка свідомо, зловмисно і неодноразово вистежує іншу людину, настирливо її турбує і змушує хвилюватися за свою безпеку чи безпеку своєї родини, може бути звинувачена у переслідуванні незалежно від попередніх стосунків з потерпілим. Тому, наприклад, якщо Рональд щотижня проводить кілька годин, залякуючи Вікторію, свою колишню дівчину, супроводжуючи її з роботи додому, надсилаючи їй загрозові електронні листи та телефонуючи їй посеред ночі, він, швидше за все, може бути звинувачений у переслідуванні, адже це не поодинокий випадок, а системне цькування.

Переслідування може торкнутися будь-кого, незважаючи на стать, расову приналежність, сексуальну орієнтацію, соціально-економічний статус чи територію проживання. Відповідно до результатів опитування, яке було проведено у США у 2018 році, одна з кожних дванадцяти жінок та один з кожних сорока трьох чоловіків зазнали переслідування протягом свого життя. Багатьом людям відомі їх переслідувачі. Приблизно 87 % переслідувачів – чоловіки. Менше ніж 2 % випадків переслідування призводять до вбивств.

Зафіксовані випадки переслідувань порушують важливі питання щодо попередження переслідувань та їх наслідків, пов'язаних з насильством і значним психологічними розладами. Оскільки існує

багато моделей поведінки переслідувачів, практично неможливо розробити єдину ефективну стратегію вирішення проблеми, яка б підходила до кожної ситуації. Проте жертви переслідувань повинні документувати всі правопорушення, здійснені переслідувачем проти них особисто та їх власності. Для цього потрібно сфотографувати пошкоджене майно та тілесні ушкодження, нанесені переслідувачем, а також зберігати записки, листи, електронну кореспонденцію та повідомлення, залишені зловмисником на телефонних автовідповідачах. Жертви переслідування часто вдаються до профілактичних заходів, щоб підвищити свою безпеку. Вони встановлюють міцні двері, зовнішнє освітлення та сигналізацію, змінюють маршрути пересування, обмежують час прогулянок на самоті, носять з собою перцевий спрей або електрошокер, ігнорують переслідувачів, звертаються до друзів та родичів за підтримкою. У США особам, які потерпають від переслідувань, рекомендовано комунікувати з поліцією або місцевими соціальними службами, щоб отримати професійну допомогу, необхідну для подолання проблеми.

Науковий керівник Л. Д. Дягілева

УДК 343.9:343.226

ДАРИНА ГРИГОРІВНА ЗАВРІЧКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЛЯ І БОРОТЬБА З НИМ В ІТАЛІЇ

На сьогодні домашнє насильство в Україні залишається проблемою, яка потребує контролю та реагування з боку суспільства та держави. Впродовж 2018 року до Національної поліції України надійшло 89,5 тисяч заяв, повідомлень від жінок пов'язаних з домашнім насильством. У поліції зазначають, що понад 60 % постраждалих від насильства взагалі не повідомляють про його скоєння і не звертаються за допомогою. В Україні згідно нового закону «Про запобігання та протидію домашньому насильству» чітко розмежовуються спеціальні заходи, які призначені для протидії домашньому насильству.

В Італії переважна кількість – 63 відсотки – знущань над жінками відбувається в родині. При цьому більше 90 відсотків подібних інцидентів не доводяться до відома поліції, як правило, через страх перед тираном або через сором і непередбаченої реакції суспільства, яке далеко не завжди з розумінням ставиться до потерпілих. Незважаючи на всі «бар'єри», італійкам надається цілий ряд можливостей вирішити цю проблему. У країні діє номер багатомовного телефонного центру допомоги 1522, всюди також працюють численні аналогічні центри. До